

Fylkesmannen i Vest-Agder

KOMMUNALAVDELINGEN

Dato: 16. april 2002
Vår ref: 423.10-2002/01383/BG
Deres ref: 2001/2769 P/HTE
Saksbeh. tel.: Elisabeth Grønningsæter, 381 76349

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.
0030 Oslo

Høring: Forslag om endringer i plan-og bygningsloven – tidsfrister i planbehandlingen

Det vises til Deres brev av 4. mars 2002 med høringsfrist 17. april 2002. Fylkesmannen har følgende marknader:

Pkt. 2 Frister for behandling av reguleringsforslag

Frist for førstegangsbehandling av private reguleringsforslag

Fylkesmannen har ikke spesielle innvendinger til en 12 ukers frist for kommunen i denne fasen. Departementet peker selv på at en slik frist vil kunne gå ut over kvaliteten på de planer som legges ut til offentlig ettersyn. Dersom kvaliteten på planforslagene blir dårligere antas at det også vil bli reist flere innsigelser fra regionale/statlige etater. Disse innsigelsene vil igjen kunne føre til et merarbeid for kommunen.

Fylkesmannen antar også at dersom planforslaget er komplisert, med mange motstridende interesser, vil en 12 ukers frist bli knapp. Dette vil trolig føre til at saksbehandlingen i fasen etter offentlig ettersyn vil bli tilsvarende lenger, og at det ofte vil bli nødvendig med nytt off. ettersyn. Det spørs da om ikke den gevinsten som fristen hadde i starten av planbehandlingen, vil falle bort. Kommunen vil også miste sin mulighet til å prioritere viktige planer foran mer uviktige planer.

Det positive med en slik frist er at kommunen ikke kan legge planen i en skuff på ubestemt tid, samt at kommunen kanskje i større grad vil avvise planer som er av for dårlig kvalitet eller som strider mot overordnede planer/føringer. Kommunene bør oppfordres til å avvise private planforslag av sistnevnte karakter.

Frist for kommunestyrebehandling av reguleringsforslag

En 12 ukers frist virker tilstrekkelig dersom det ikke foreligger innsigelse. Kommunen bør kunne få saken opp i kommunestyret/inngå utbyggingsavtaler i løpet av denne fristen. En uheldig konsekvens kan være at få planer vil bli ferdigbehandlet i planutvalget på våren, dersom det ikke gjøres noe unntak for at fristen også skal løpe i sommerferien når kommunestyret ikke har møter. Planen må da behandles både av planutvalget og av kommunestyret etter ferien, noe som vel vil føre til lenger total saksbehandlingstid.

I de tilfellene der det foreligger innsigelse virker en 12 ukers frist noe knapp. Det største problemet i forhold til tidsbruken slik det fungerer i dag, er å finne en aktuell møtedato for selve meklingsmøtet. Vi baserer oss på at partene skal få stille med de personene som de anser som mest kompetente, og

disse personene har ofte en travel hverdag. Skal tidsbruken holdes nede på dette stadiet antar jeg at Fylkesmannen må gå over til å innkalle partene, uavhengig av om møtetidspunktet passer.

Fylkesmannen er noe usikker på hvilken betydning det vil ha å sette en 12 ukers frist på dette stadiet i planbehandlingen. Det heter i forslaget at fristen skal løpe fra planforslaget er ferdigbehandlet av planutvalget. Det er ikke uvanlig at saken etter mekling blir sendt tilbake til planutvalget for at utvalget skal ta stilling til meklingsresultatet før kommunestyre-behandlingen. Fylkesmannen antar da at fristen ikke vil løpe i disse tilfellene. Det hender også at kommunen ber om mekling før planutvalget har behandlet saken ferdig, for å prøve å komme videre i en fastlåst situasjon. Fristen vil da ikke løpe. Fristen skal heller ikke løpe i de tilfeller der meklingen skjer etter kommunestyrebehandlingen.

Fristens lengde må også avpasses til de reglene som vil bli gjeldende dersom meklingsinstituttet lovreguleres.

Mulige sanksjoner

Fylkesmannen er skeptisk til at planmyndighetene skal bli pålagt å dekke noen av de ekstra kostnadene som forsinkelsen innebærer for forslagsstiller, da dette må antas å kunne føre til uenighet og tvister mellom forslagsstiller og kommunen. Det er jo også på dette stadiet av saken kommunens plan, ikke forslagsstillers.

Pkt. 3 Frist for innsigelse til reguleringsplan og bebyggelsesplan

Fylkesmannen er enig i utgangspunktet om at det er ønskelig at berørte myndigheter uttaler seg på et tidligst mulig tidspunkt. I forbindelse med høringen til planlovutvalget uttrykte vi skepsis til å avskjære retten til innsigelse etter et visst punkt. Vi anførte at det gjerne først er i høringsfasen at planen fremstår med så stor klarhet at innsigelsesmyndigheten har forutsetninger for å vurdere om regionale eller nasjonale interesser blir berørt.

I forbindelse med offentlig ettersyn vil vel de fleste regionale/statlige etater kunne ta stilling til om innsigelse skal reises. Det kan imidlertid være noe problematisk for beredskapsavdelingens innsigelser knyttet til risiko og sårbarhet. Slike analyser foreligger vanligvis ikke ved første offentlige ettersyn. Det må vel også være en forutsetning at dersom planen blir endret under vegs, må det være anledning til å reise innsigelse ved neste offentlige ettersyn?

Selve fristen skal være *rimelig*. Departementet legger til grunn at kommunen må ta hensyn til vanlig saksbehandlingstid hos berørte myndigheter når fristen settes, inkludert eventuell politisk behandling. Dette vil være helt avgjørende for politisk styrte organers mulighet til å reise innsigelse. En slik viktig forutsetning burde vel fremgå av lovteksten?

Fristen vil kunne få store konsekvenser dersom den faller sammen med sommerferien. Ettersom en fristoversittelse har store konsekvenser kunne det være ønskelig at fristen ikke løp f.eks. i juli. Det burde i alle fall vært kommentert i forarbeidene at også normal ferieavvikling bør være et moment ved kommunens vurdering av hvilken frist som skal settes.

Departementet antar at ressursbruken i kommunen vil gå ned dersom det settes frist for innsigelse, ved at det vil bli færre planer med innsigelse. Fylkesmannen ser ikke bort ifra at en tidsfrist også kan ha den motsatte effekt; fristen for å reise innsigelse, sammenholdt med kvaliteten/mangler ved det planforslag som legges ut til off. ettersyn kan medføre at det reises flere innsigelser "for sikkerhets skyld".

Fylkesmannen stiller også spørsmål ved departementets vurdering av at en slik tidsfrist vil medføre besparelser hos Fylkesmannen, som vil få færre planer til mekling. Meningen med fristen er vel ikke at det skal reises færre innsigelser, men at innsigelsene skal fremmes tidligere. Dersom endringen

fører til at mange innsigelser ikke blir fremmet pga. tidsnød, må det vel være en dårlig regel sett i forhold til de statlige/regionale interesser som skal ivaretas i planprosessen.

Etter fullmakt

Elin Saltrø
Fung. Ass. Fylkesmann

Elisabeth Grønningsæter
Rådgiver

Kopi til:
Fylkesmennene